

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Pastorum Continens Doctrinas, & Industrias ad Pastorale
Munus piè, fructuosè, ac securè obeundum pertinentes,
Unà cum Casibus frequentius circa idem Officium
occurrere solitis, & ex communiote ...**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1678

Membrum III. De Obligatione Sacramentum Pœnitentiæ administrandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49267](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49267)

§. Congregatio negotijs Episcoporum & Regularium præposita definit, & ipsa praxis confirmat. Cur autem ad Sacramentum Pœnitentiæ ministrandum dare licentiam non possit, ratio est, quia ad hoc Sacramentum jurisdictio requiritur, quam solus Episcopus dare debet, uti Concilium Tridentinum Sess. 23. c. 15. decrevit.

M E M B R U M III.

De Obligatione Sacramentum Pœnitentiæ administrandi.

Qu. 1. *Quid circa administrationem huius Sacramenti potissimum observare debeat Pastor?* R. ea maximè, quæ sequenti strophæ exprimuntur.

Exacta audientia

De peccatis admissis.

Severa reticentia

De secretis commissis.

Discreta Pœnitentia

De delictis remissis.

Qu. 2. *Quid circa audientiam peccatorum observandum?*

R. 1. Ut omnia clarè & integrè percipiat, quia nescit justitiam observare sententiæ, qui non studuit perfectam habere notitiam causæ. 2. Ut, ubi opus fuerit, circumstantias & numerum peccatorum inquiret, quia sine horum explicacione non potest integra cognitio peccatorum, qualis ad confessionem requiritur, haberi, nisi per accidens ea non possint explicari. 3. Ut diligenter studeat qualitatem peccatorum cognitam habere; an scilicet sint mortalia, vel venialia duntaxat: an non sint Episcopo aut Pontifici reservata.

Qu. 3. *Quid circa reticentiam observandum?* R. 1. ut ea sine gravi & legitima causa per cogitationem non revocet in memoriam, sed perinde oblivisci studeat, acsi nunquam ea audivisset. 2. Ut neque per verba mentionem tam apud Pœnitentem, quàm alios de ijs faciat, nisi in ijs casibus, in quibus aut ipse Pœnitens facultatè dedit cum ipso loquendi, aut certè prudenter creditur non ægrè laturus, si de ijs cum aliquo saltem in genere loquatur. 3. Ut nec opere quidquam committat, ex quo aut Pœnitens aut alius prudenter suspi-

suspiciari possit, eum notitiâ peccatorum in confessione peccatorum usum esse; Quare universim meminerit septuplicis Sigilli, id est, obligationis, quâ ad Secretum artificum servandum obligatur, scilicet Præcepti naturæ, Præcepti DEI, Præcepti Ecclesiæ, Virtutis Justitiæ, Fidelitatis, Religionis, Charitatis, atque adeò pro hoc sine sibi applicabile memorabile illud Ecclesiastici cap. 20. consilium: *Non verbum adversus proximum tuum? (Pœnitentis contra ipsum) commoriatur in te, fidens, quia non te dirumpet.*

Qu. 4. *Quid circa pœnitentiam imponendam observandum?* R. sequentia potissimum cavenda. 1. *Nimia anxietas:* scilicet non cõvenientes pœnitentias imponat, ad quam quidem anxietatem cavendam proderit meminisse, quòd magis Authores probabiliter doceant, quòd non sit ulla pœnitentia saltem gravis, imponenda ei, qui probabiliter Indulgentiam lucraturus creditur; quòd non sit dimittendus Pœnitens, qui saltem levissimam pœnitentiam vult acceptare; quòd magis sit propter misericordiam, quam severitatem reddere pœnitentem: quòd satius sit cum parva pœnitentia peracta pœnitentem ad Purgatorium, quàm cum magna non peragenda ad Infernum; quòd magis conducant ad satisfactionem pauca opera cum fervore, quàm multa sine illo peracta quòd minora mala timenda sunt ex nimis levibus, quam nimis gravibus pœnitentijs impositis. 2. *Nimia facilitas:* Peccatoribus gravibus absque conveniente pœnitentia dimittendis; aut in obligatione restituendi contracta dissimulanda, ubi oportet ob oculos habere Decretum Concilii Tridentini Sess. 14. c. 8. quod distinctè prohibet, ne pro gravibus culpis leves pœnitentiæ imponantur. 3. *Nimia severitas:* quia hæc & odiosum facit confessionis Sacramentum minus dispositum reddit Pœnitentem ad pœnitentiam obsequiosè peragenda; medium ergo hîc, si ullibi, tenuere debent, & prudenter zelosi Confessarij.

Qu. 5. *Quid circa Indulgentias, quæ satisfactionis Sacramentalis necessitatem aut minuunt, aut omnino tollunt, observandum?* R. hæc præcipuè procuranda. 1. *Sufficiens cognitio,* ut scilicet non tantùm sciat, quas ipse, sed etiam, quas Pœnitentes sive titulo omnibus Christianis communi: sive propter metalla, aut imagines, v. g. quinque Sanctorum, &c.

Caroli Borromæi, S. Thomæ de Villanova; sive ratione variorum Congregationum, Rosarij, Chordigerorum, Carmelitarum, B. V. Annuntiatae apud Patres Societatis JESU; sive denique ratione Stationum Romanarum, aut aliorum templorum obtinere possunt, & quid ad singulas obtinendas requiratur. 2. *Prudens æstimatio*: Quâ sciat legitimas indulgentias à falsis, quæ interdum circumferuntur à vagis aliquibus peregrinis Sacerdotibus, aut Religiosis ad pecuniam emungendam, discernere: de reliquis verò, quæ sufficienter fundatæ videntur, non solum honorificè ipse semper loquatur, & sentiat, sed similem etiam æstimationis sensum suis subditis ingenerare studeat; ad quem finem non parum conducet, si bene illis demonstrat, quantò opere tum DEUS ipse, tum Christus amorem suum per erectionem & apertionem hujus thesauri ostenderit, quàmque adeò meritò non parum offendendi sint, si advertant, tantum beneficium tam parvi à Christianis fieri, tamque negligenter in suam utilitatem converti. 3. *Studiosa applicatio*: ut scilicet non ipse duntaxat tantam, tamque necessariam gratiam participare non negligat, sed ad idem etiam faciendum Parochianos suos assiduo & efficaciter impellat, tum varias praxes & modos, quibus eas obtinere possint, suggerendo: tum potentes stimulos ex charitate erga se ipsum & proximum, præcipuè defunctos, quibus sat multæ indulgentiæ ex Concessione Pontificis, imò ex proprio arbitrio (licet non infallibiliter) omnes juxta nonnullorum Authorum sententiam applicari possunt, petitos identidem admovendo: tum denique difficultates, & prava judicia, quæ interdum de hujusmodi indulgentiis conceperunt, aptis solutionibus tollendo.

Qu. 6. *Quid Jubilæi tempore observandum Pastori? R. 1.* tria præcipuè curanda. 1. *Matura promulgatio*, ut scilicet eo tempore, quod pro singulis Parochijs ab Ordinario constitutum est, facile obtineri possint. 2. *Accurata instructio*: quæ requirit, ut imprimis Bulla ipsa in vernaculam linguam redacta; aut certè, ut praxis habet, submissum ab Ordinario Decretum & Bullæ compendium legatur; deinde conditiones ad obtinendum Jubilæum præscriptæ clarè & ad captum explicentur: & tandem, ut facultates variæ per ejusmodi Jubilæum concessæ non sine commendatione paternæ bene-

benevolentia, & charitatis, quæ tum à DEO, tum à summo Pontifice per concessionem talis Jubilæi copiosè demonstratur, & confirmatur, proponantur. 3. *Studiosa cooperatio*, ut scilicet non tantùm ipse Pastor paratus sit, confessionerum, qui eam tali tempore peragere volent, libenter & patienter audire; sed alios etiam, ubi vel necessitas, vel maius commoditas, & consolatio Parochianorum exigere videatur. Operarios in auxilium advocet; præcipuè verò labores, & subditi sui præscriptas condiciones perfectè, & securiorimodo, id est, juxta sententias non tantùm probabiles, sed omnibus aut plerisque approbatas implere studeant: unde advertat, aliquem v. g. non posse ampliùs tria jejunia intra diebus constitutis peragere, posse autem tribus diebus continuis; in tali casu, licet non desint Authores, qui probabiliter putent, etiam tali modo peracta jejunia sufficere ad obtinendum Jubilæum, quia tamen sequendo hanc sententiam certi non essent de obtentione Jubilæi, præstat certam viam inire, atque adeò mutare hoc triplex jejunium in aliud quoddam opus æquivalens; sic enim juxta omnes Authores (si aliunde nihil desit) lucrabitur Jubilæum.

Qu. 7. *Quid circa casus reservatos observare debeat Pastor?* sequentia præcipuè procuranda. 1. *Sufficiens cogitatio*, quâ saltem illos casus, qui frequentius incurri solent, in memoria habere studeat. 2. *Prudens ponderatio*: qua omnes circumstantias diligenter examinet, & an non aliqua ex illis reservationem tollat omnino, accuratè secum perpendat. 3. *Causa absolutio*: ut scilicet, nisi gravis aliqua causa id cogere videatur, non absolvat eum, qui similem casum reservatum habet; si verò legitima causa absolvendum suadet, diligenter de onere se sistendi Superiori moncat.

Qu. 8. *Quibus industriis potissimùm Pastor uti debeat, ut optatum fructum ex administratione Sacramenti huius obtineat?* Re. sequentibus præcipuè. 1. Ut studeat esse benignus Pater in audienda confessione, ita ut nec ad nimias blanditias, & sensualem Matrum amorem declinet; nec per nimiam severitatem in audiendo & examinando Pœnitente paternam charitatis & mansuetudinis obliviscatur. 2. Ut studeat esse Iustus Index in impertienda absolutione, absolvendo scilicet eos, quos, & quantum potest, efficiendòque sedulo, ut sua

cuique alteri læso jus à Pœnitente tribuatur, cautionem etiam juramento vel alio modo præstitam exigendo, ubi prudens Judicium eam necessariam esse persuaserit. 3. Ut in satisfactione imperanda studeat esse *prudens Medicus*, præscribendo pœnitentias non tantum ad reatum culpæ tollendum opportunas, sed etiam ad morbi radicem tollendam aptas: con-
diendo item amaritudinem medicinæ, Saccaro seu dulcedi-
ne paternæ consolationis & adhortationis: & tandem, ubi
opus fuerit, acrioribus remedijs, omnem respectum aut va-
num offensæ incurrendæ timorem deponendo.

Dubia moralia.

De Confessione Sacramentali.

Qu. 1. An Pastor habeat Jurisdictionem ordinariam in foro pœnitentiæ circa omnes suos Parochianos? R. affirmativè cum communi Authorum, & colligitur ex ipso Concilio Tridentino Sess. 23. c. 15. ex quo rectè deducunt Authores, cum, qui tale Beneficium curatum accepit, ceteri approbati absque alia licentia per Ordinarium facienda.

Qu. 2. An dicto modo approbatus possit audire confessiones extra suam Parochiam? R. posse quidem ipsum suos Parochianos extra Parochiam existentes audire; non tamen alios, uti ex multorum autoritate probat Barbosa de Paroch. c. 19. n. 4. & 5. additque ita decisum ab ipsa etiam S. Congregatione.

Qu. 3. An possit ijs, qui maiore anni parte domicilium intra Parochiam habent, Sacramentum hoc ministrare? R. affirmativè cum Laymanno, l. 5. tr. 6. c. 10. n. 9. qui ait, ipsum etiam Advenas & Peregrinos ex tacita voluntate Ordinarium per consuetudinem confirmata tempore Paschali audire posse, si ad propriam Parochiam facilè accedere non possint.

Qu. 4. An possit alienos Parochianos sub spe ratihabitionis de futuro absolvere? R. cum Layman. l. c. n. 16. & alijs negativè, seclusâ consuetudine; quia cum Jurisdictio in hoc Sacramento essentialis sit Sacramento, & Minister officio Judicis fungatur, non potest idem Sacramentum administrare, nisi præsumpto consensu de præsentibus, qualis non est, si sub ratihabitione de futuro Sacramentum administrare velit.

Qu. 5.

Qu. 5. *An possit alteri Pastori curam in sua Parochia committere?* R. affirmativè cum Ludovico Engel p. 3. man. c. n. 6. ubi ait, passim receptum esse consuetudine, ut ab uno Parocho possit altero Parocho cura in sua Parochia committi, & delegari ad breve tempus, idque non tantum in dicitur Parochiis ejusdem Diocesis, sed etiam in confinio diversarum constitutis procedere, ut Lugo de pœn. d. 21. l. 1. n. 1. & alij existimant, sicque locum habere axioma Juris, c. lecti. 4. de Arbit. cap. Contingat, 13. de foro comp. quod consuetudo jurisdictionem tribuat.

Qu. 6. *An possit quemcunque Sacerdotem pro Cooperatore suscipere, eique suam Jurisdictionem delegare?* R. negativè sed debere talem Cooperatorem prius ab Episcopo ejusdem Diocesis seu Ordinario esse approbatum; eo quod hic Jurisdictionem conferre soleat confessiones audiendi. Barbosa de Paroch. c. 19. n. 27. cum multis aliis.

Qu. 7. *An teneatur Parochianorum suorum confessiones quandocunque hi petierint, audire?* R. non deesse quosdam probatos Authores, qui putent, eum semel tantum se obligari ad eosdem audiendos; ita enim Reginaldus Silvius de milla, & alij sentiunt apud Barbosam l. c. n. 8. rectius tamen hunc cum communi aliorum docere, quod toties eos audire teneatur, quoties prudenter judicaverit expedire nullaque subest causa negandi. Ratio est, quia, cum homines frequenter in peccata mortalia labantur, & propeccato periculo aternæ damnationis sint expositi, utique Pastor officio Pastoralis Officij tenebitur, quandocunque poterit, & poterunt, eos ex tanto periculo eripere, & ipsorum profectum spirituales omni meliore modo promovere.

Qu. 8. *An teneatur Parochiano petenti licentiam committere alteri dare?* R. affirmativè cum Barbosâ l. c. n. 1. & Laymannus l. 5. tr. 6. c. 13. n. 3. esse communem licentiam; siquidem justam causam afferat, quia, cum parochiani varia impedimenta intervenire, ob quæ aliquis justam necessitatem concipiat, proprio Parocho confitendi, æquum omnino est, ut facilem se præbeat in ejusmodi licentia concedenda, ne per illius rigidam negationem subditos à frequentatione hujus Sacramenti tam necessarii usu absterreat.

Qu. 9. *An, si quis ex Parochianis ipso non interrogato*

gularibus confiteatur, id permittere teneatur? R. affirmative cum communi, modò ejusmodi Regulares ab Ordinario approbati existant, idque adeò verum est, ut Diana p. 4. tr. 8. ref. 102. & alij suspectum de Hæresi fieri dicant, qui doceret, confessos Regularibus, etiam in Palchate, teneri iterum confiteri peccata sua Parocho.

Qu. 10. An schedam facta confessionis teneatur dare illi, quem propter indispositionem non absolvit? R. et si non desint, qui negativam teneant, verio rem tamen, & obligationi de Sigillo tenendo conformiorem esse affirmativam sententiam, cum verè dicere possit, talem sibi confessum esse; monet tamen non malè Layman. l. 5. tr. 6. c. 14. n. 8. si scheda non statim offerenda sit, rectius negari tale testimonium, moneri que Pœnitentem, ut se priùs rectè disponat ad veram confessionem. Idem etiam faciendum censet, si quis ficto & simulato animo accederet ad confessionem; in tali enim casu cooperari censeretur ad fictionem, si schedam ei offerret.

Qu. 11. An possit absolvere eos, qui à Secta Lutheri vel Calvini recedere volentes, ab eo deprehenduntur cum ignorantia inculpabili in erroribus suis perseverasse? R. affirmative cum Laymanno l. 2. tr. 1. c. 13. n. 4. nisi consuetudo alicubi vigeat, ut etiam tales ab aliquo habente potestatem ab Hæresi absolvendi absolvantur, in tali tamen casu non debet in absolute dicere; Absolvo te ab hæresi, quam incurristi, sed si eam incurristi.

Qu. 12. An, si Pastor occultè excommunicationem aut suspensionem incurrerit, possit subditorum iusta de causa confiteri potentium confessiones audire? R. affirmative Barbosa de Paroch. c. 17. n. 24. cum multis aliis, modò priùs contritionem eliciat, nec ipse possit priùs absolutionem ab excommunicatione commodè impetrare.

Qu. 13. An si aliquis ex subditis casum reservatum illi confiteatur, possit illum ad alium Parochum vel Regularem habentes Privilegium absolvendi mittere? R. cum Ludovico Engel in Man. p. 3. cap. 2. n. 6. moneri quidem debere subditum, ut Episcopo se sistat; si tamen is nolit aut difficultatem gravem, aut aliam justam excusationem offerat, posse illum mitti ad privilegiatum, qui proinde illum potestate non quidem delegata, sed prorogata (quod fit licentiam

dando subdiro, ut alteri se subijciat) absolvere poterit enim Pastor potest suam jurisdictionem in subsidium deprecari, cur non etiam licentiam dare possit, ut se alterius jurisdictioni subijciat.

Qu. 14. *An, si Subditus aliena Diœceseos casum in sua Diœcesi reservatum afferat, possit eum Pastor absolvere?* R. potest quidem Pastorem sequi Laymanni sententiam l. 5. c. 1. de pœn. distinguentis, & si quidem casus in sola Diœcesi Diœcesi reservatus sit, posse eum absolvere; non tamen si in Pastoris Diœcesi, vel utrâque sit reservatus, tunc enim ad alterutrum Episcopum, aut alium, qui potestatem absolvendi ab illis accepit, mittendum esse; magis tamen consultum fore, sicut Ferdinandus de Castro, & alij docent, semperque modi Pœnitentem ad eum, qui reservavit, aut cui hanc potestatem absolvendi dedit, aut qui ejus Superior est, mittendum esse.

Qu. 15. *An Pastor habeat facultatem, quemcumque Confessarium eligendi?* R. cum Barbosa affirmativè, sed hanc facultatem non ex Jure (vi hujus enim Episcopo consultum debent) sed ex consuetudine convenire.

Dubia moralia.

De Indulgentijs.

Qu. 1. *An, si Pastor probabiliter iudicat Pœnitentem laicorum indulgentias plenarias, debeat illi nihilominus medicalem pœnitentiam iniungere?* R. negativè cum Lugone & alij, quia, cum Pœnitentia medicinalis tantum sit accessorium Pœnitentiæ Sacramentalis, meritò hâc sublatâ etiam medicinalis Pœnitentia sublata creditur.

Qu. 2. *An, si Ecclesia Parochialis antiqua destruitur, vel in eodem, vel alio loco de novo sub eodem titulo ac Parochia adificetur, Pastor indulgentiam prius habitam adhuc eadem tam reputare debeat?* R. Layman. affirmativè, quia merito eadem censetur Ecclesia; modò talis Ecclesia non sit auctoritate Superioris in pœnam delinquentium destructa; tali enim casu omnibus privilegijs spoliari censetur, Indulgentia præcisè ratione sitûs & loci concessa fuerit, non enim amitteret indulgentiam, si in alio loco ædificaretur.

Qu. 3. An, si iubilæum in sua Parochia proposuit, possit adhuc Parochianos suos ad indulgentias pro Defunctis lucrandas adhortari, aut Indulgentias Altaris privilegiati aliis applicare? R. affirmativè cum Diana & communi aliorum, quia respectu Defunctorum cessat ratio suspendendi Indulgentias, quæ est, ut Fideles tantò magis incitentur ad Jubilæum Romæ acquirendum.

Qu. 4. An, si ob Leges Rubricæ Festum aliquod in Parochia transferri debeat, etiam Indulgentias ob illud festum concessas, pro illo primùm die, in quem transfertur, promulgare debeat? R. negativam quidem sententiam ab Azor, Fagundez, & quibusdam aliis teneri, affirmativam tamen sententiam probabiliùs ab aliis apud & cum Diana p. 6. tr. 7. & 8. ref. 3. 1. teneri, modò tam in choro, quàm in foro transferatur; verùm P. Gobat in thes. indulg. n. 327. putat, eas etiam transferri, licet quoad chorum tantum transferatur, saltem loquendo de primarijs Religiosorum Festis, eò quòd tunc ratio, propter quam ad tale festum Indulgentia concessa est, adhuc vigeat, nempe ut Festum tale à Fidelibus cum tantò majori frequentia celebrètur.

Qu. 5. An, si templum Parochiale, vel aliud, in quo Indulgentia sunt proposita, nimis angustum sit, possit publicè Auditores sub concione hortari, ut foris preces præscriptas persolvant? R. affirmativè cum Laymanno l. 5. tr. 7. c. 3. n. 3. quia tales adhuc censentur moraliter præsentés. Imò Suarez d. 52. s. 1. n. 7. apud eundem putat, in ejusmodi concessione etiam Cæmeterium nomine Ecclesiæ comprehendi, quia in favorabilibus verba latè interpretanda sunt. Quamvis rectè moneat Layman, extra casum necessitatis id semper agendum esse, quod certius & securius est.

Qu. 6. An possit Parochianos suos securè hortari, ut per consuetas preces Angelus Domini &c. cum tribus salutationibus Angelicis lucrari quotidie contentur plenarias Indulgentias? R. affirmativè; quia ejusmodi Indulgentias à duobus Pontificibus Sixto V. & Paulo III. concessas esse, varij Authores apud Dianam p. 4. tr. 4. ref. 24. testantur; etsi verò ipse Diana p. 10. tr. 16. ref. 1. judicet, ad pomeridianum tantum pulsus eas obtineri, alij tamen indeterminatè loquuntur, unde præstat ad omnes pulsus, si fieri possit, eas preces persolvere.

Qu. 7. *An, quando pro Festi alicuius Indulgentiæ obtinenda requiritur communio, & aliquando duo eiusmodi Festa propinqua concurrunt, possit dicere subditis, unicam Communionem pro utriusque Indulgentiis lucranda sufficere?* R. affirmativè cum Lugone & aliis apud P. Gobat, quia morè censetur ad utrumque Festum pertinere, cum sæpe aliquod festum aliquod per Communionem honoraturi pridie communicare soleant. Quia tamen aliquando Romæ rescriptum non sufficere Communionem in Feria V. Cœnæ Domini peractam pro Indulgentiis sequenti die, si in eam incidat festum Annuntiationis B. V. ideo securiùs est, utroque die Communionem peragere, quod in raro & extraordinario casu conciliè concedi potest.

Dubia moralia.

De Jubilæo.

Qu. 1. *An possit Pastor tempore Jubilæi pro penitentibus imponere preces præscriptas ad indulgentias non plenarias obtinendas?* R. affirmativè cum P. Gobat, & multis alijs, quia ratione harum cessat ratio suspendendi.

Qu. 2. *An possit permittere Parochianis, ut opera pro Jubilæo obtinendo præscripta intra duas hebdomadas peragant?* R. securiorem quidem, & in praxi omnino consulendam sententiam videri Henriquez negativam, si tamen iusta causa interveniat, omnino id licere, multi Authores apud Dicitur p. 3. tr. 14. ref. 153. & p. 5. tr. 12. ref. 25. affirmant, quia Bullæ verba plerumque hanc interpretationem admittunt videntur, & secundum Epikeiam prudenter credi possunt mentem Pontificis esse, ut Jubilæum etiam in tali casu contineatur.

Qu. 3. *An, si quis in uno loco Ecclesiam visitet, & in alio reliqua opera præscripta peragere velit, possit id Pastor peragere?* R. affirmativè cum Laymanno l. 5. tr. 7. c. 8. quia, cum Jubilæum toti Ecclesiæ sit propositum, non videtur referre, quo in loco ea peragat, modò utrobique Jubilæum sit propositum.

Qu. 4. *An opera aliunde debita pro Indulgentiis obtinendo possit suadere?* R. affirmativè cum eodem Laymanno

l. c. n. 13. & communi aliorum, quia constat ex praxi, si jejunium incidat in unam diem ex ijs, quæ pro jejunio Jubilæi præscriptæ sunt, non propterea aliam diem pro jejunio deputari.

Qu. 5. *An Adolescentibus vigesimum primum annum nondum ingressis debeat commutare ieiunium, si illud sine gravi incommodo obire possint?* R. negativè cum P. Gobat. de Jubil. n. 211. & alijs, cum hîc de favore seu beneficio obtinendo agatur, atque adeò, qui commodum sentire cupit, ipsum etiam onus sentire debeat.

Qu. 6. *An, si quis primâ hebdomade semel, alterâ bis ieiunet, id approbare Pastor queat?* R. non deesse quidem probatos Authores, qui negent, quorum sententia proin ut securior ordinariè practicanda est; si tamen necessitas aut alia iusta causa id exigat, licitè id fieri putant Bonac. Laym. & alij apud Dianam, p. 5. tr. 12. ref. 24. multò faciliùs verò tolerari potest, ut ob similem causam intra eandem hebdomadem præscripti dies mutantur, uti Henriq. Fill. & alij apud P. Gobat l. c. n. 213. docent.

Qu. 7. *An possit audire tempore Jubilæi Parochianos alterius Diœcesis?* R. negativam quidem sententiam à multis teneri apud Dianam p. 1. tr. 11. ref. 7. & p. 5. tr. 12. ref. 52. verùm hunc cum plurimis ab ipso citatis æquè probabiliter affirmativam tueri, cum talem facultatem Pontifex concedat Pœnitentibus, ut cuicumque approbato confiteri possint, atque adeò etiam Pastori, ut eos audire queat.

Qu. 8. *An possit virtute Jubilæi absolvere à Casibus Episcopo reservatis?* R. affirmativè cum Diana, & plurimis ab ipso citatis contra Bonacinam & alios, quia non apparet, cur, cui majus concessum est, scilicet facultas absolvendi à Papalibus casibus, non etiam id, quod minus est, scilicet facultas absolvendi à casibus Episcopalibus concessa videatur.

Qu. 9. *An, si is, quem absolvit à casibus reservatis, negligat lucrari Jubilæum, debeat eum habere pro non absoluto à dictis casibus?* R. posse ipsum sequi communiorem & veriorrem sententiam, quæ negat, talem reincidere in priores casus reservatos, quam Diana p. 3. tr. 4. ref. 145. cum Suar. Vasq. Sanch. & multis alijs docet.

Qu. 10. *An possit aliquem absolvere sub hac conditione, ut*

lucetur Jubilæum? R. negativè cum Diana p. 3. tr. 4. ref. 1. & communi aliorum: quia Confessarius non potest pro iustu suo alias apponere condiciones, quàm quas Pontifex Jubilæum largiens apposuit; ergo, cum istam conditionem Pontifex in Bulla non apposuisse supponatur, neque ipse Confessarius eandem apponere poterit.

Qu. 11. An possit absolvere eum, qui virtute Jubilæi absolutus est, ab ijs reservatis, quorum prius oblitus erat, si non præterierit reliqua opera pro Jubilæo præscripta? R. posse ipsum absolvere talem secundum probabilem Sanchezij l. 8. d. 1. q. 1. & l. 4. c. 4. n. 45. & Dianæ l. c. sententiam; cum enim hoc accepit talis Pœnitens facultatem virtute Jubilæi, ut absolvi possit à reservatis, non apparet sufficiens ratio, cur in prima illa confessione tempore Jubilæi facta, non sit saltem indirectè absolutus ab isto reservato peccato, cuius absolutio est, atque adeò illud tanquam non amplius reservatum a iuris Sacerdoti approbato confiteri queat, ut rectè etiam Laym. l. 5. tr. 7. c. 8. n. 9. discurrit; qui tamen cum Rodriguez rectè contra Henriquez negat, idem etiam de commutatione votorum oblatorum post Jubilæum faciendâ dici potest, ut quòd absolutio virtute Jubilæi facta nullo modo occidat super absolutionem votorum oblatorum, sicut peccatorum.

Qu. 12. An pariter possit absolvere eum, qui post omnia opera pro Jubilæo requisita impleta, infra tempus Jubilæi incidit in novum casum reservatum? R. affirmativè cum Diana p. 3. tr. 4. ref. 153. & alijs, quia virtute Jubilæi acquisivit jus & facultatem ipse Pœnitens, ut possit absolvi ab omnibus peccatis ante tempus Jubilæi finitum sunt commissa (favorum enim benigna interpretatio faciendâ) ergo etiam ab hoc absolvi poterit, etiam si non faciat iterum reliqua opera præscripta; nam si hæc repereret secundâ hebdomadè, plures concederet ipsum posse absolvi, cum multi putent, aliquem intra tempus Jubilæi toties posse lucrari Jubilæum, quoties præscripta opera peregerit, etsi quoad hoc Laym. l. 5. tr. 4. c. 8. n. 1. cum S. Thoma, & alijs probabiliùs contrarium docere videntur, putentque hanc sententiam suam ab ipsa etiam confessione & praxi Fidelium, quæ est optima privilegiorum interpretatio, approbari.

Qu. 13. An virtute Jubilæi absolva possit Clerici Pœnitentiam

forem, vel alium nominatim excommunicatum? R. etsi Vasquez cum pluribus aliis apud Dian. p. 1. tr. 11. ref. 26. id neget, posse tamen Pastorem tutâ conscientiâ absolvere talem propter ejusdem Dianæ, & Sanchezij l. 6. c. 7. n. 49. aliorumque sententiam. Quorum aliqui, licet sententiam suam limitent, & tantum extendant ad forum interius, si excommunicatione fit non à jure, sed homine facta, non improbabili- ter tamen Medina, Rodriq. & alij apud Dianam in utroque foro & casu validam esse asserunt.

Qu. 14. An virtute Iubilæi possit etiam ab irregularitate, ex delicto proveniente absolvere? R. probabiliter id ipsum posse, cum contra Suarez, & multos alios ita sentiat Salas cum plurimis aliis ab ipso citatis, addatque ex Salonio, hanc sententiam teneri posse, etiamsi in Bulla solùm dicatur, Confessarium posse absolvere à Censuris, non addendo à pœnis Ecclesiasticis, quia, cum ipsa pœna sit delicto annexa, conveniens est, ut, sicut à delicto absolvendi plenissimam accipit facultatem Sacerdos approbatus, ita etiam à pœna inde consequente absolvere possit, sicut id ipsum de excommunicationibus, aliisque Censuris ex peccato ortis conceditur.

Qu. 15. An possit virtute Iubilæi perinde iuramenta promissoria, ac vota commutare? R. non deesse quidem sat multos Authores, qui cum Sanchezio id negent, æquè tamen probabiliter id concedi à Suarezio to. de rel. l. 6. c. 14. n. 19. Basilio, Pontio, & aliis apud Dianam p. 5. tr. 12. ref. 57. eò quòd votum & juramentum pium in Jure apud Doctores æquiparentur, atque adeò dispositum de uno, etiam de altero dispositum censei debeat, uti bene discurrit Laym. l. 4. tr. 3. c. 11. n. 4. qui tamen ob hoc ipsum fundamentum negat iuramenta promissoria in materia excepta pro votis, v. g. Religionis, & Castitatis commutari posse; sed hoc etiam non pauci ab eodem Layman. citati concedunt, existimantes nullum juramentum Pontifici esse reservatum, eò quòd major longè, & diversa sit obligatio Juramenti, quàm Voti, atque adeò in favorabilibus quidem, non autem odiosis inter se æquiparari debeant.

Qu. 16. An commutationem Voti facere possit in minus bonum virtute Iubilæi? R. cum Dian. p. 1. tr. 11. ref. 40. & multis ab eo citatis contra Suar. & alios affirmativè, quia

cum commutatio in votum æquale, aut melius juxta auctores autoritate propria fieri queat, nihil per facultatem commutandi vota amplius dedisset Pontifex, si non in commutare liceret; ob quam rationem Diana p. 1. tr. 12. ref. 39. cum multis Authoribus judicat, nullam causam ad hanc commutationem requiri.

Qu. 17. *An possit commutare vota illius, cuius Confessionem tempore Iubilæi non audivit?* R. affirmative cum Sanch. & multis aliis apud & cum Diana, p. 5. tr. 12. ref. 50. quia ista commutatio sit independens à Jurisdictione Confessionis utpote quæ neque circa peccatum, nec circa effectum ex peccato ortum versatur, unde P. Gobat. de Jubil. n. 301. cum aliis asserit, eam ante Confessionem factam fieri posse.

Qu. 18. *An post Iubilæum finitum possit commutare votum illius, qui tempore Iubilæi commutationem petere non potuit?* Resp. securius quidem acturum, si talem mittat ad Sacramentum, qui facultatem commutandi tale votum extra Iubilæum habet; si tamen id comòdè fieri non queat, possunt id facere ex sententia probabili Sanch. Lessij, Hentij, & aliorum apud & cum Diana p. 2. tr. 6. ref. 9. & p. 1. tr. 12. ref. 40.

Qu. 19. *An illi, qui tempore Iubilæi publicati habuit opusculam invincibilem illius, possit suadere, ut intra duas hebdomades notitia acquisita illud lucrari conetur?* R. affirmative cum Diana p. 3. tr. 4. ref. 151. & aliis, quia talis interpretativè justum impedimentum, perinde ac alij v.g. extra Pœnitentiam vagantes, habuisse censendus est.

Qu. 20. *Quibus Regulis se in commutatione votorum obsequere possit?* R. sequentibus. 1. Attendendæ sunt circumstantiæ, non excellentia virtutis in subrogando alio opusculo hinc votum jejunii ad carnem macerandam rectè in Pœnitentiam, Confessionem, aut Communionem commutatur, minùs bene in simplicem Orationem, aut Eleemosynam. 2. Materia subrogata non debet necessariò proportionari materiæ promissæ, quoad magnitudinem, durationem, numerum, sed sufficit, si sit æqualis obsequij divini, certe non notabiliter minoris; hinc Eleemosyna corporalis in spiritualement, multæ preces in unum Sacrificium commutari possunt. 3. Spectandus finis & fragilitas votantis.

potest commutatio fieri in opera, quæ alioqui solitus est facere; & minor eleëmofyna pro commutatione imponi debet inopi, quam diviti. 4. Ubi major est causa commutandi, levior potest esse commutatio; hinc facilius dispensandum in votis metu ex defectu sufficientis deliberationis factis, quàm si deliberatè facta fuissent. Porro ut videatur in praxi, quomodo opera aut vota in alia commutari queant, proderit aliquot exempla ex Epinomia Parochorum afferre; sic ergo is ait: Votum non committendi aliquod peccatum potest commutari in perpetuam mensuram Confessionem, & recitationem Coronæ semel in mense, per biennium vel triennium: Votum Religionis intrandæ in Confessionem & Communionem mensuram, jejuniium sextæ Feriæ per totam vitam: Votum non nubendi in Confessionem mensuram, per biennium & novem Sacra; Votum jejunandi omnibus Ferijs sextis in Confessionem & Communionem decimo quinto die, & in tria Sacra, aut recitationem Coronæ, & eleëmofynam sextis Ferijs faciendam.

M E M B R U M I V.

De Obligatione Sacramentum Eucharistiæ administrandi.

Qu. 1. *Quid circa hanc obligationem specialiter observare debeat Pastor?* R. sequentia tria.

Honesta asservatio,

Vt semper habeatur.

Zelosa exhortatio,

Vt sepius sumatur.

Fidelis distributio,

Vt lex adimpleatur.

Qu. 2. *Quid circa asservationem observandum sit?* Resp. tria præcipuè. 1. *Locus*: qui debet esse separatus, honorificus, bene clausus, uti Synodalia Decreta Diœcesis Augustanæ cap. 5. p. 2. n. 3. & 7. indicant his verbis: *In qualibet Parochiali Ecclesia sit Tabernaculum seu reservatorium, ut vocant, in loco eminenti, conspicuo, honorifico, mundo, quò etiam minimè humidus videatur; ubi secundum antiquissimam Ecclesia consuetudinem, quam etiam Saculo Nicani Concilij*